

A kereset indokolásában a felperes azt állítja, hogy a Bizottság a vonatkozó uniós jogi rendelkezések, így különösen az 1083/2006 rendelet ⁽¹⁾ 56. cikke (4) bekezdésének és az 1084/2006/EK rendelet ⁽²⁾ 3. cikkének megsértésével hozta meg a megtámadott határozatot.

A felperes úgy véli, hogy a 1084/2006 rendelet 3. cikkének e) pontja ugyanis egyértelműen rögzíti, hogy nem jogosult a Kohéziós Alapból való hozzájárulás formájában támogatásra a visszaigényelhető hozzáadottérték-adó. A felperes szerint e rendelkezésből egyértelműen következik, hogy a nem visszaigényelhető hozzáadottérték-adó viszont jogosult a támogatásra. Következésképpen, tekintettel arra, hogy a megtámadott határozattal érintett nagyprojekt kedvezményezettje (a Nemzeti Infrastruktúra Fejlesztő Zrt.) a hozzáadottérték-adóra vonatkozó uniós, illetve nemzeti szabályokkal összhangban nem minősül adóalany, így nem igényelheti vissza a rá áthárított előzetesen felszámított adót, a megtámadott határozatban a Bizottság nem zárhatta volna ki a támogatásból az ezen adóval kapcsolatos kiadásokat.

Továbbá, a felperes kifogásolja, hogy, tekintettel arra, hogy a Bizottság olyan kiadást is el nem számolhatónak tekintett, melyet az 1084/2006/EK rendelet az el nem számolható költségek között nem tartalmaz, míg a vonatkozó nemzeti szabályozás kifejezetten elszámolható költségként nevesít, a Bizottság a megtámadott határozattal elvonta a tagállamnak az 1083/2006/EK rendelet 56. cikkének (4) bekezdése értelmében fennálló jogkörét.

A felperes azt is előadja, hogy a Bizottság azon állítása, mely szerint a kedvezményezettre áthárított általános forgalmi adó „visszaigényelhető” lesz a kedvezményezett által megépített infrastruktúra üzemeltetői által szedett díjban felszámított általános forgalmi adó révén, az 1084/2006 rendelet 3. cikkének e) pontjában szereplő „visszaigényelhető hozzáadottérték-adó” fogalmának olyan kiterjesztő értelmezését jelenti, amelyet a rendelkezés szövege nem támaszt alá, továbbá az ellentmond az uniós hozzáadottérték-adó szabályozásnak is. A felperes szerint az építést végző kedvezményezett és a megépített infrastruktúra üzemeltetését végző szervezetek egymástól függetlenek, egymással csak a vonatkozó jogszabályi rendelkezések folytán, áttételesen — tehát nem gazdasági jellegű ügylet révén — állnak kapcsolatban. Erre vonatkozóan a felperes arra hivatkozik, hogy a kedvezményezett a rá áthárított előzetesen felszámított hozzáadottérték-adót ténylegesen és végérvényesen viselni kénytelen.

Végül a felperes azt állítja, hogy sem az 1083/2006 rendelet, sem az 1084/2006 rendelet nem alapoz meg olyan értelmezést, amely szerint a Bizottság a támogatható költségek, ezen belül a támogatható hozzáadottérték-adó elbírálása során arra alapozhatná döntését, hogy a tagállam választhatott volna más szabályozási megoldást a projektek lebonyolítására és az infrastruktúra üzemeltetésére vonatkozóan. Erre vonatkozóan a felperes arra hivatkozik, hogy a tagállami infrastruktúra igazgatásának, illetve a kapcsolódó közszolgáltatásoknak a megszervezése alapvetően tagállami hatáskör. Továbbá, a felperes úgy véli, hogy amennyiben az uniós jogszabályokban előírt feltételek teljesülnek, úgy a Bizottságnak a tagállam által választott megoldást el kell fogadnia, mégpedig azon következményekkel együtt,

amelyek a kedvezményezett hozzáadottérték-adó szerinti adóalanyiságából vagy annak hiányából adódnak a támogatható kiadások megítélésére vonatkozóan.

⁽¹⁾ Az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1260/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2006. július 11-i 1083/2006/EK tanácsi rendelet (HL L 210., 25. o.).

⁽²⁾ A Kohéziós Alap létrehozásáról és az 1164/94/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2006. július 11-i 1084/2006/EK tanácsi rendelet (HL L 210., 79. o.).

2010. szeptember 15-én benyújtott kereset — Socitrel kontra Európai Bizottság

(T-413/10. sz. ügy)

(2010/C 317/62)

Az eljárás nyelve: portugál

Felek

Felperes: Socitrel — Sociedade Industrial de Trefilaria, SA (São Romão de Coronado, Portugal) (képviselők: F. Proença de Carvalho és T. de Faria ügyvédek)

Alperes: az Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

- A Törvényszék semmisítse meg részlegesen az Európai Unió Működéséről szóló Szerződés 101. cikke és az EGT-Megállapodás 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/38.344 feszített acél ügy) 2010. június 30-án hozott C(2010) 4387 végleges bizottsági határozat 1. és 2. cikkének a felperesre vonatkozó részét;
- a Törvényszék csökkentse a bírságot;
- a Törvényszék kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen ügy a T-385/10. sz., ArcelorMittal Wire France és társai kontra Bizottság ügyben is megtámadott határozat ellen irányul.

A felperes az alábbi jogalapokra hivatkozik:

1. A Bizottság a megtámadott határozattal kapcsolatos indoklási kötelezettségét súlyosan megsértette, amely az EUMSZ 296. cikkbe ütközik, valamint a bírság kiszabásával megsértette a jogos bizalom elvét a felperesnek a vele szemben megállapított bírság kiszabásával kapcsolatos védelemhez való jogának megsértésével;

2. a Bizottság megsértette a Socitrel védelemhez való jogát azzal, hogy a Bizottság előtt folyó közigazgatási eljárás időtartama túlságosan hosszú volt, amellyel megkérdőjelezte az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény (EJEE) 6. cikkének (1) bekezdésében szabályozott pártatlan bírósághoz való jogot felperesnek az eljárás ésszerű határidőn belül történő lefolytatásához való jogát.

Másodlagosan:

3. a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát vétett és ezzel megsértette az EUMSZ 101. cikket azáltal, hogy úgy ítélte meg, hogy a Socitrel nem önállóan járt el a piacon;
4. a felperes továbbá azt kifogásolja, hogy a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát vétett azzal kapcsolatban, hogy a forgalom bírságkiszabás során alkalmazott 10 %-os felső határának meghatározásakor a felperes forgalmába beszámította az Emesa, a Galycas és az ITC összesített forgalmát, miközben e társaságok nem voltak a Previdente csoport tagjai a jogsértés elkövetésének idején;
5. a felperes végül arra hivatkozik, hogy a Bizottság az arányosság, a hátrányos megkülönböztetés tilalmának, valamint a jogos bizalom elvének megsértésével állapította meg a bírságot.

2010. szeptember 15-én benyújtott kereset — Companhia Previdente kontra Bizottság

(T-414/10. sz. ügy)

(2010/C 317/63)

Az eljárás nyelve: portugál

Felek

Felperes: Companhia Previdente — Sociedade de Controle de Participações Financeiras (Lisszabon, Portugália) (képviselők: D. Proença de Carvalho és J. Caimoto Duarte ügyvédek)

Alperes: az Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

- A Törvényszék semmisítse meg részlegesen az Európai Unió Működéséről szóló Szerződés 101. cikke és az EGT-Megállapodás 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/38.344 feszített acél ügy) 2010. június 30-án hozott C(2010) 4387 végleges bizottsági határozat 1. és 2. cikkének a felperesre vonatkozó részét;
- A Törvényszék állapítsa meg, hogy bármilyen, a Socitrellel szemben más eljárásokban olyan jogsértésekkel kapcsolatosan megállapított bírságok csökkentése, amelyek megfizetéséért a Companhia Previdente egyetemlegesen felelős, automatikusan az utóbbi társasággal szemben megállapított egyetemlegesen megfizetendő bírság csökkentését vonja maga után.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen ügy a T-385/10. sz., ArcelorMittal Wire France és társai kontra Bizottság ügyben is megtámadott határozat ellen irányul.

A felperes a Törvényszék előtt az alábbi jogalapokra hivatkozik:

1. A Bizottság megsértette az EUMSZ 101. cikket, valamint az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény (EJEE) 6. cikkével, valamint a[z EUMSZ 101.] és [az EUMSZ 102. cikkben] meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2020. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 23. cikkének (2) bekezdésével együttes olvasatban a jogsértésekért fennálló felelősség egyéniesítésére vonatkozó elvet. A Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát vétett a megtámadott határozatban, amikor a SOCITREL által elkövetett jogsértések címén megállapította a COMPANHIA PREVIDENTE egyetemleges felelősségét azáltal, hogy a szóban forgó bírság összege meghaladja bírságok összegének az 1/2003 rendelet 23. cikkének (2) bekezdésében meghatározott felső határát.
2. A Bizottság megsértette az EUMSZ 296. cikket azzal, hogy nem cáfolja a felperes érveit, és nem utasítja el alapvetően a COMPANHIA PREVIDENTE meghatározó befolyásának gyakorlására vonatkozó egyetemleges felelősség és a bírság kiszámítása tekintetében felállított vélelmet az 1998. és 2002. időszak tekintetében, továbbá nem indokolja megfelelően, hogy mire támaszkodott az ezt megelőző 1994. és 1998. közötti időszak során fennálló meghatározó befolyás fennállása megállapításának tekintetében, amelyre vonatkozóan valószínűleg e vélelem nem alkalmazható.

Másodlagosan:

3. A Bizottság megsértette az EUMSZ 101. cikket, az EGT-Megállapodás 53. cikkét, az 1/2003 rendelet 23. cikkének (2) bekezdését, valamint az arányosság elvét azáltal, hogy túllépte a COMPANHIA PREVIDENTÉ-vel szemben kiszabható bírság összegének felső határát.
4. A Bizottság megsértette az arányosság és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét azzal, hogy nem vette figyelembe a jelenlegi válság gazdasági hátterét és azt, hogy a COMPANHIA PREVIDENTE nem képes megfizetni a bírságot.

⁽¹⁾ HL 2003, L 1., 1. o.

2010. szeptember 15-én benyújtott kereset — Emme kontra Bizottság

(T-422/10. sz. ügy)

(2010/C 317/64)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Emme Holding SpA (Pescara, Olaszország) (képviselők: G. Visconti, E. Vassallo di Castiglione, M. Siragusa, M. Beretta, P. Ferrari ügyvédek)